

ΛΟΓΟΣ

Εκφωνηθείς την 11 Απριλίου, 30 Μαρτίου, 1850 ἐν
ὀνόματι τῆς Ἐννεαεσάτης Νομοθετικῆς Συνελεύσεως τῶν
Ἡνωμένων Ἐπικρατειῶν τῶν Ἰονίων Νήσων ὑπὸ τοῦ
Ἐκλαμπροτάτου Ἀδελφ. Προέδρου Ἰππ. Γ. ΚΑΝΔΙΑΝΟΥ
Κό. ΡΩΜΑ, εἰς ἀπάντησιν ἐκείνου τῆς Ἀδελφ. Εὐχόχου
τητος τοῦ ΔΟΞΑΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ τῆς ΑΥΤΗΣ
ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ τῆς Προστάτιδος ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ.

Ἡ Νομοθετικὴ Συνέλευσις προσεκτικῶς ἠκούσθη τὸν Λό-
γον, τὸν ὅποιον ἡ Ὑμετέρα Εὐχόχης ἐκφώνησε κατὰ τὴν
ἐναρξιν τῆς ἐνεσώσης Συνόδου, ἥτις ὡς ἡ καμπροτέρα
καὶ πλέον χαρμώδης ἡμέρας χαιρετᾶται ὑπὸ τοῦ Ἐπτα-
νησιακοῦ Λαοῦ. Πόσον δὲ ἄξιος ὁ λόγος οὗτος εἶναι τοιαύ-
της πολυποθῆτου ἡμέρας, ἱκανὸν ἐχέγγυον ἔστω, Εὐχόχιατε,
ὃ εἰς τὴν Ὑμετέραν ψυχὴν διεγερθεὶς θαυμασμός διὰ
τὸ σπάνιον καὶ μοναδικὸν σχεδὸν παράδειγμα τῆς εὐταξίας
καὶ ἡσυχίας, δι' ὧν αὐτὸς ἐξήσκησε τὸ τιμαλφές τῆς ἐ-
κλογῆς δικαίωμα. Τοιοῦτοτρόπως προσφέρων τεύχος χρόνως
δείγμα τῆς ἰδιαζούσης αὐτοῦ κρίσεως, καὶ τοῦ πρὸς τοὺς
Νόμους σεβασμοῦ τοῦ ἀπέδειξεν ὅτι αἱ ἀναμνήσεις ἐνὸς
τῶν ἀρχαιοτέρων πολιτισμῶν τοῦ κόσμου εἶναι κληρονομία, ἥτις
δὲν ἀφανίζεται, καὶ διὰ τῆς εὐπρεποῦς ἐκτελέσεως τῆς νέας καὶ
δυσκόλου ταύτης πράξεως τοῦ δημοσίου βίου του κατέσφρι-
ψε τὴν κακοβουλίαν καὶ τὰς ψευδεῖς προλήψεις, ἕνεκα τῶν
ὁποίων ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐστρεβότο τῆς ἐλευθέρως ψήφου
μὲ βλάβην μεγίστην τῶν κοινῶν συμφερόντων.

Ἡ Συνέλευσις ὅθεν νομίζει ἐαυτὴν εὐτυχὴ θεωροῦσα ὅτι
προσεκλήθη ν' ἀντιπροσωπεύσῃ νομίμως τὴν πρώτην ταύτην
φορὰν τὸν Ἐπτανησίον Λαόν, καὶ ὅτι εἰς αὐτὴν ἐνεπιστάθη
τὸ εὐσπλαγγικὸν καθήκον νὰ θεραπεύσῃ, καθόσον εἶναι δυνα-
τὸν, τὰς πληγὰς τῆς πατρίδος, καὶ διὰ θεσμῶν συναδόντων
μὲ τὰς διανοητικὰς, ἠθικὰς καὶ ὕλικας αὐτῆς ἀνάγκας νὰ
ἐλαττώσῃ τὴν πικρίαν τῶν ἀναμνήσεων τοῦ παρελθόντος.

Ἐπὶ τούτου ἡ Βουλὴ θέλει ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν
αὐτῆς ἐπὶ τῶν ὅσων ἀντικειμένων τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρουσι
τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Κράτους—Ἀλλὰ
προπάντων ὡς διερμηνεύς τῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἰονίου
Λαοῦ δὲν δύναται οὐδὲ πρέπει ν' ἀποσιωπήσῃ τὴν βαθεῖαν
θλίψιν, τὴν ὁποίαν παρὰ αὐτὸν ἐπρόξενησιν ἡ μεταξὺ τῆς
Μεγάλης Βρετανίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐνυ-
πάρχουσα διένεξις, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον καθόσον μεταξὺ
τῶν αἰτίων τῆς διαφορᾶς ταύτης φαίνεται καὶ ἡ ὑπε-
ράσπισις Ἐπτανησιακῶν συμφερόντων. Ἀγνοοῦσα τὸ μέρος
τὸ ὅποιον τυχὸν ἔλαβον αἱ Ἰονικαὶ Ἀρχαὶ εἰς τοιοῦτον σοβα-

ρὸν ζήτημα ἡ Συνέλευσις νομίζει καθήκον ἐαυτῆς νὰ ἐκ-
φράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τούτου
ἐπισήμως.

Ἐκείνησα ἡ Βουλὴ τὴν νόμιμον ταύτην ἐπιθυμίαν, καὶ
μεταβαλὼσα ἤδη εἰς τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐργασιῶν, αἵ-
τινες ἐπὶ ἄλλοτερον μέλλουν νὰ τὴν ἀπασχολήσωσι κατὰ
τὴν ἐννοίαν τῆς Συνόδου, πρωτίστην αὐτῆς μέριμναν θεωρεῖ
τὴν ἐκτίμησιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἡμῶν συστήματος, τὰ κα-
τὰ τὸν ὅποιον ἐπομένως θέλει ἐρευνήσῃ ἀκριβῶς, ὅπως
ἡ ἰσορροπία τοῦ ταμείου ἀποκατασταθῇ, καὶ ἡ εὐσυ-
νέτης καὶ προνοητικὴ χρῆσις τῶν δημοσίων χρημάτων
περιορισθῇ εἰς τρόπον ὥστε ἅπασαι αἱ κλάσεις τῆς κοινω-
νίας ἀπολύτως ἀνακούφισιν τινὰ διὰ τῆς ταχέως ἀ-
πλλαγῆς τῶν ὑπερόγκων φόρων αἵτινες τὰς ἐπιβαρύνουν.

Ἡ Ὑμετέρα Εὐχόχης ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐπιθυμίαν
τὴν ἀναφερθεῖσαν ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων τῶν ἡδὴ σχημα-
τιζόντων τὴν πλειονότητα τῆς Βουλῆς, ἐπιδεικνύμενη νὰ
ἀνακαλέσῃ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 74. Πράξιν τῆς Β.α.ς Βου-
λευτικῆς Περιόδου ἐκ τῆς λήθης εἰς τὴν ὁποίαν ἔκλειτο,
ὡς ἠκολούθησε τοῦτο δυστυχῶς εἰς πολλοὺς ἄλλους νόμους
σχεδιασθέντας μὲν, οὐδέποτε δὲ ἐκτελεσθέντας. Ἀλλὰ ἡ
θεραπεία καὶ ἡ ἀνακοπὴ τῶν ἐκ τῆς ἰδιωτικῆς πλεονεξίας
καταχρήσεων τῶν γινόμενων εἰς τὰ εἰσοδήματα, τὰ ὅποια
οἱ εὐσεβεῖς ἀφιέρωσαν εἰς τὴν Θείαν Λατρείαν, προσθέντο-
μεν δὲ ἡμεῖς καὶ ἡ εἰς ταύτην ἀπόδοσις τῶν κτημάτων
ἐκείνων τὰ ὅποια μὲ μικρὰν ὠφελίαν καὶ μὲ ἄκραν αὐ-
θαιρεσίαν ἡ Κυβέρνησις οἰκιοποιήθη, δὲν ἤθελον ἀρκέσει νὰ
ἀνυψώσῃ τὴν κατάστασιν τῶν Λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου,
καὶ ἔσως ἤθελε μάλιστα συντείνει εἰς τὴν κατάθλιψιν αὐ-
τῶν ἡ ἐκ τοῦ ταμείου χορηγομένη ἀντιμισθία. Ἀνάγκη
πᾶσιν ὅσοις καὶ τοῦτο καὶ ἄλλα ἀντικείμενα εἰς νόμον εὐ-
ρύτερον ἢ συμπεριληφθῶσιν ὡς ἀλληλένδετα καὶ ἀχώρι-
στα· πρέπει βέβαια νὰ ἀποδοθῇ καὶ συντηρηθῇ εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν ἡ περιουσία αὐτῆς, νὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ τοῦ
Κλήρου, ἀλλὰ πρέπει ὡσαύτως νὰ λαμπρυνθῇ οὗτος μὲ τὴν
ἀπαιτούμενην εὐπρέπειαν, νὰ ὁρισθῶσι τὰ προνόμια καὶ
τὰ καθήκοντά του, νὰ γίνῃ σεβαστὴ ἡ δικαιοδοσία του, καὶ
νὰ τεθῶσι τὰ ὅρια τὰ διαχωρίζοντα τὴν Πολιτικὴν Εὐου-
σίαν ἀπὸ τὴν ἰδικήν του. Πρὸς τὸ τέλος τοῦτο ὁ Κα-
νονισμὸς τῶν 1811 καὶ αἱ Πράξεις ὑπ' ἀριθμ. 31, 74
καὶ 79 τῆς Β.α.ς Βουλευτικῆς Περιόδου ἦναι ἀνεπαρκεῖς,
καὶ ἡ Βουλὴ ἐπιθυμεῖ μᾶλλον ἢ ἐλπίζει νὰ δυνήθῃ νὰ
ἀναπληρώσῃ εἰς τοῦτο δέοντος ἐν τῷ μέσω τῶν παλαιο-
πλόκων καὶ ποικίλων αὐτῆς ἀρχαίων κατὰ τὴν Ἐννοίαν
τῆς Συνόδου. Θέλει οὖν διαγράψῃ ἐνταύτῃ τινὰς ἐργασίας
κατὰ τὰς ὁποίας οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ αἱ Ἐπιχώριοι Κυβερνή-
σεις νὰ δυνήθωσι νὰ χαλάρωσιν τὰς ἀνὰ τὰς ἑκάστης καὶ
ἑγγράφα πρὸς μελέτην καὶ προετοιμασίαν τοῦ νέου Νομο-
σχεδίου διὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον.

Οἱ Βουλευταὶ καὶ ὡς πολῖται καὶ ὡς πατέρες αἰσθα-

νόμους ταυτιζόμενον τὸ γενικὸν συμφέρον μετὰ τὸ ἰδιαιτέ-
ρον καὶ οἰκογενειακὸν αὐτῶν ἐμελέτων ἤδη πρὸς τὴν ἐκτέ-
νωσησιν νόμον περὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἢ τῆς δεινῆς
βασανιζομένης ὑπὸ διηγετικῶν καὶ διαφόρων κακοσμιῶν, ἐπ-
ρουμένη βοηθητικῶν καταστημάτων καὶ μέσῳ δὲν προσ-
φέρει, καὶ τοι γενομένης τῆς αὐτῆς δαπάνης, μὴ ἀτελεῖς
καὶ συγκευμένως σειρὰς μαθημάτων εἰς τὰς σχολαίους καὶ
αὐξοῦσας ἐλπίδας τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῆς πατρίδος, ὥστε
καὶ αὐτὴ ἡ ἱκανότης τινῶν ἐκ τῶν διδασκόντων ἀποβαί-
νει ὀλιγώτερον ἐνεργὸς καὶ ἐπιφανής.

Μετὰ ἀνυπομονησίαν ὅθεν ἔστιν καὶ τὴν ὕλην αὐτῆς, ἡ
Βουλὴ περιμένει τὸ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐκτετατοῦ ἀνα-
φερόμενον νομοσχέδιον, ἵσως τέλος πάντων τὸ μαθηματικὸν
λαβῶσιν ὁμοιοειδῆ κίνησιν καὶ οὕτω προβαλεῖται εἰς αὐτὴν
βοηθῶνται δὲ καὶ συνδέονται ἀμοιβαίως. Πραγματοῦντες
τὰς πομπώδεις ἐπιθεσεις ἐφειλομένον νὰ καταστήσωμεν τὴν
ἐκπαιδεύσιν ἐθνικὴν καὶ ἀμειβον, νὰ διαδῶμεν αὐτὴν
προσηκόντως ἀπανταχοῦ, καὶ λαμβάνοντες ὑπὸ τῆς τῆς το-
πογραφικῆς διαίρεσιν τοῦ Κράτους νὰ ἐμφυτεύσωμεν καὶ
διυθύνωμεν αὐτὴν ὅχι μὲν σπανίας καὶ συγγενεῖς ἐπισκέ-
ψεις ἀλλὰ καὶ ἀδιάκοπον ἐπαγρύπνησιν. Οὐδὲν ἡ ἐκπαί-
δευσις θέλει ἀπευθῆ κατὰ τὰς ἀτομικὰς κλίσεις καὶ πε-
ριστάσεις τῶν μαθητευομένων ποτὲ μὲν τέλος ποτὲ δὲ
βαθμὸς προοδευτικὸς τῶν εἰς αὐτοὺς ἀναγκαζομένων γνώσεων.

Ἡ Συνέλευσις νομίζει ὅτι δὲν δύναται πρὸς τὴν ἐπαξίως
νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν παρὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐκτετατοῦ
προσφερομένην ἐγκάρδιον συνέργειαν εἰμὴ ἐκτινάζουσα
πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἐκτὸς τῶν προαναφερθέντων ἐντικειμένων,
καὶ ἄλλα ὑπάρχουσιν οὐχ ἥττον σπουδαῖα καὶ ὅποια ἐκ-
καλοῦνται ὥριμον καὶ ἰδιαιτέραν ἐκτίψιν.

Ἡ οἰκονομικὴ τῶν Νήσων τούτων κατάστασις ἀπαιτεῖ
μέτρα καὶ θεσμοὺς, οἵτινες αὐξάνοντες καὶ ἐνισχύοντες τὴν
ἐγγεῖον πέψωσιν νὰ διευκολύνωσι μεγάλως τὴν κυκλοφορίαν
καὶ τὴν πλὴν κατάλληλον καὶ παραγωγὴν ἐφαρμογῶν
τῶν κεφαλαίων. Εἰς τοὺς νόμους Κώδικας ἐπιτελούντων καὶ
ἵσως ἀντισυνταγματικῶς κυρωθέντας παρατηροῦνται ἔρχαι
ἀντιφατικαὶ ἐκ διαφόρων θεσμοθεσιῶν ἀντληθεῖσαι, καὶ δια-
φαίνεται ἐνίοτε ὅψις τις ἀτομικότητος, καὶ συγχάκις παρη-
μελήθησαν αἱ γενικαὶ καὶ μερικαὶ περιστάσεις τῶν δια-
φόρων νήσων. Αἱ δικονομίαι μετέχουσι τῶν αὐτῶν ἐλλεί-
ψεων, καὶ τὸ παραδοξώτερον ὅτι, ἐνῶ δὲν ἔπρεπε νὰ περιλαμ-
βάνωσιν εἰμὴ τοὺς πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων καὶ
τῶν ἀγωγῶν τύπους, ὑποβάλλουσιν ἐξ ἱκανότητος τὰς δίκας
μὲ σημαντικὴν τῶν πολιτῶν βλάβην.

Ἀτελής ἐπίσης ὑπὸ πολλὰς ὀψεις καὶ ἀνάμεικτος εἰς
τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἐκάστης νήσου εἶναι ὁ Ὑγα-
νικός νόμος τῶν Δικαστηρίων. Ἡ ἐξ αὐτοῦ δυνάμει νὰ
προκύψῃ πρὸς τὸ Ταμιεῖον οἰκονομία μετετρέπη εἰς κύριον
σκοπὸν ἐνῶ μόλις ἔπρεπε νὰ θεωρῆται ὡς δευτερεύον τι
καὶ ἐπικυρωθῆς.

Ἐντεῦθεν αἱ συνεχεῖς καὶ αἰφνίδιοι μεταβολαὶ τὰς ὁ-
ποίας ἀπὸ τοῦ 1841 ἄρχει τοῦδε ὑπέστη ἡ Ἐπτανή-
σιος Νομοθεσία, ἐντεῦθεν τὰ συμφέροντα τῶν Πολιτῶν
ἐκτίθενται πάντοτε εἰς κίνδυνον, τὰ δικαιώματα ἀπο-
βαίνουσιν ἀβεβαία, αἱ ἀποφάσεις συγχάκις ἀντιφατικαὶ καὶ
ἡ διαχείρισις τῆς δικαιοσύνης βραδεία καὶ περιπεπλεγμένη.
Ἐκ τῆς κατεπειγουσῆς ἀνάγκης ὅθεν ἀμετατρέπτου καὶ
θετικοῦ τινος κανόνος συμπεραίνομεν ὅτι οἱ Κώδικες καὶ
αἱ Δικονομίαι καὶ ὁ Ὑγανικός τῶν Δικαστηρίων νόμος
πρέπει νὰ ἐπιθεωρηθῶσιν νὰ μετορρυθμισθῶσι καὶ νὰ συγ-
χωνευθῶσι.

Ἐξαιρέτως ὅμως ὡς ἰσχύοντι χρεια ἀπαιτουμένη ὑφ'
ὅλου τοῦ Ἐπτανήσιου λαοῦ πρὸς καταστολὴν ἐν πάσῃ
περίπτωσιν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, πρέπει νὰ ἐνισχυθῶσι μετὰ
διατάξεις οὗ ὅσων αἱ ἀνταγωνιστικαὶ ἐκτετατοῦ Συνταγμα-
τικοῦ Οἰκοδομήματος, θεωρούμενοι ἐκεῖνοι νόμοι ὅτι τῶν
ἐκασφαλίζεται ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία καὶ τὸ ἱερόν τοῦ οἰ-
κικοῦ ἀσύλου, ὅπως διὰ παντὸς προληφθῇ ἡ ἀνάγκη
τῶν οἰκτρῶν καὶ ἀξιοθρηνητῶν ἐκείνων καταδυναστευῶν τῶν

ὁποίων ἐλευθέρων παράδειγμα μᾶς ἰδὼκεν ἰσχυρῶς ἡ νῆσος
Κεφαλληνία.

Ὁ ἀπὸ τοῦ 1832 ὑπάρχων περὶ Συντάξεων νόμος πε-
ριέχει ἐν αὐτῇ ἀρχὴν νὰ ἀντισυνταγματικὴν μὴ εἰσελ-
θῶς ἀναπτυχθεῖσαν. Ἐτέρος μεταγενέστερος νόμος ὀλιγώ-
τερον βαρὺς κατηργήθη βλαβῶς. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐξι-
τασθῶσιν οἱ Νόμοι οὗτοι ὅπως γνωριθῇ ἀνίσως πρέπει
νὰ καταργηθῶσιν παντελῶς, ἢ νὰ τροπολογηθῶσιν, ὥστε νὰ
παύσῃσι μισθῆται διακρίσεις, καὶ νὰ ἀπαλλαγῇ τὸ δημί-
σιον Ταμιεῖον.

Διὰ τὰ δεινὰ ταῦτα, Ἐξοχώτατε, ἡ πείρα καὶ αἱ πε-
ριστάσεις τῶν νήσων, τὸ δημόσιον καὶ τὸ ἰδιαιτικὸν συμ-
φέρον ἀπαιτοῦσιν ἐπιμελὴν θεραπείαν. Ἀλλ' ἡ θεραπεία αὕτη
δὲν ἀρκεῖ. Ὁ ἐλεύθερος τύπος, ἐπίσημος καὶ ἀληθὺς ἐκφρα-
σις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῆς κοινῆς γνώμης, εὐτόλμως ἐπα-
νέλαβε τὸ δίκαιον παράπονον τοῦ λαοῦ. Ἡ δὲ Βουλὴ ἐπι-
ποθεῖ νὰ τὰ εἰσακούσῃ καὶ θεραπείῃ μετὰ τὴν συνδρομὴν
Ὑμῶν, Ἐξοχώτατε, καὶ τῆς Γερουσίας διὰ τῆς συνέσεως
ἥτις γνωρίζει νὰ ἐφαρμοζή-ταις ἀρχὰς καὶ νὰ βλέπῃ τὰς
ἐξαιρέσεις.

Ἡ ναυτιλίᾳ μας πρώην μὲν ἀκμάνουσα ἤδη δὲ μαλλον
ἐπὶ μᾶλλον ἐλαττωμένη, ἡ γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία ἀνε-
μψυχώσεως ἀνευ προστασίας, ἡ κατ' ὄνομα μόνον καὶ ἐπ'
ἄκρον περὶωρισμένη ἐξουσία τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ ὁ
ἐξευτελισμὸς εἰς τὸν ὅποιον εἶναι καταδικασμένοι, οἱ ξένοι
ἀποτιμώμενοι τῶν ἰθαγενῶν εἰς τὰ πληρώματα τῶν πλείων
τοῦ Κράτους, εἰς τὰ Ὑγειονομικὰ διαμερίσματα καὶ εἰς
ἄλλους κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἡ εἰς ἐτέρους ξένους
χαριζομένη φιλιξεία μετατραπείσα εἰς μέσον αὐθιχῶς σφε-
τεριστοῦ θέσεων καὶ μισθῶν, ἡ ἐπισφύρευσις ἄλλων ὑπουρ-
γημάτων εἰς μίαν τάξιν ἀτόμων καὶ οἰκογενειῶν, καὶ πολ-
λάκις εἰς ἓν μόνον πρόσωπον, ἡ ἐκ τῆς δημοσίας ὑπη-
ρεσίας ἀπομάκρυνσις πολλῶν μεταξὺ τῶν διακρινόμενων διὰ
τὴν ὑπεροχὴν τῶν φώτων, καὶ τὴν γενναίαν προσοχὴν τῶν,
ἡ δυσαναλογία μεταξὺ τῶν ἀνταμοιβῶν καὶ τῆς ἐργασίας
τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἡ πολυχρόνιος καὶ ἀμέρμος
ἀπολαυὴ μισθῶν ὑπερμέτρων θεωρουμένη ὡς παρελθούσα
ἐκδούλευσις, ἀξία νίης βραβεύσεως, ἡ ἐκ προθέσεως ἢ
ἐξ ἀδρανοῦς παρεμβληθεῖσα βραδύτης εἰς τὴν θερμότητι
τῶν Ἐπτανήσιων εὐχὴν νὰ ἴδωσιν ἐξευγενισμένην τὴν θέ-
λησιν τῶν Νόμων καὶ τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις ἀρχῶν τε
καὶ πολιτῶν διὰ τῆς χρήσεως τῆς μητρικῆς γλώσσης, τῆς
γλώσσης ἐκείνης, διὰ τῆς ὁποίας ἀνατίμπουσιν πρὸς τὸν
Θεὸν τὰς θεήσεις των, ἡ ὁποία τοὺς ἐνώνει μετὰ τοὺς
προγόνους καὶ τοὺς ἀδελφούς των, καὶ χάριν τῆς ὁποίας
διετήρησαν καὶ θέλουσι διὰ παντὸς διατηρῆσαι τὸν ἐνδοξον
τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ χαρακτῆρα, ἰδοὺ ἂν ὅχι ὅλαι, αἱ
κυριώτεραι τοῦλάχιστον αἰτίαι αἱ τινες συντελεῖον εἰς τὸ
νὰ ἐξάπτωσιν ἀνυπερβλήτως τὸν ἀνταγωνισμὸν, τὸν ὅποιον
ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης μετὰ φιλικὴν συμβουλὴν μᾶς προσκα-
λεῖ νὰ παραιτήσωμεν. Ἡ Νομοθετικὴ Συνέλευσις ἐπιθυμεῖ
ὡς πρὸς τοῦτο νὰ ἀπατάται· ἀλλὰ ἡ πραγματικότης εἶ-
ναι ἀρκετὰ εὐγλωττος. Ἡ ἰδέα τοῦ ἀνταγωνισμοῦ δύνα-
ται μὲν νὰ ᾖ καὶ μακρὰν ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ὁ ἀνταγωνισμὸς
γεννᾶται ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων. Ἰκανὴν
πεῖραν ἔλαβετε εἰς τὸ ἀντιπροσωπικὸν σύστημα, πολλὰ ἐντί-
μως ἡγωνίσθητε ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων δοξαστῶν, καὶ ὡς ἐκ
τούτου, ἐννοεῖται καλῶς, Ἐξοχώτατε, ὅτι ὅπου οἱ Πολι-
τικαὶ θεσμοὶ δὲν συνδυάζονται εἰς τρόπον ὥστε οἱ Ἐκτε-
λεστικαὶ Ἀρχαὶ νὰ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν νόμιμον τοῦ
λαοῦ θέλησιν ἐκφραζομένην ἐπὶ τῶν ἀντιπροσώπων του, ὁ
ἀνταγωνισμὸς εἶναι συνέπεια ἀναπόφευκτος. Ἀλλὰ ἡ ἀρ-
μονία μεταξὺ τῶν ἀρχῶν θέλει ἀποκατασταθῇ, καὶ ἡ τὸν
λαόν τούτον ταράττουσα ζήτησις τῶν ἐπιθυμιῶν θέλει κα-
τασκευασθῇ ἐκ τῆς ἀρχῆς, διὰ τῆς ἀμετατρέπτου ἐν-
νεργείας. Εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα προσφέρεται ἡ καλὴ
εὐκαιρία νὰ συστήσῃ καὶ ἐπιδοκῇ τὰς σωτηριεὺς θεσμο-
θεσίας, αἱ ὁποῖαι μέλλουσι λογικῶς καὶ πολιτικῶς νὰ συ-
ναρμολογηθῶσι μετὰ τὰς ἤδη ἀποκτηθείσας, καὶ νὰ ἀντι-

καταστηθῶσι διὰ Ριζικῆς Μεταρρυθμίσεως εἰς τὰς ἐν ἰσχύϊ πρὸς ἑλληλὰς ἀντιμαχομένας καὶ ἀπρονοήτους. Αἱ θεσμοθεσίαι δὲ εὐταὶ ὀφειλόμεναι εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑπτανησιακοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὴν πίστιν τῶν Συνθηκῶν, καὶ εἰς τὴν Βρετανικὴν τιμὴν θέλουσι χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ παριστάνωσιν ὀλιγώτερον βραδεῖν τὴν ἐμφάνισιν τῆς ὥρας, τὴν ὁποίαν ἡ Θεία Πρόνοια μόνη γινώσκει, καὶ ὁ ἀνθρώπινος λογισμὸς δὲν δύναται νὰ προῖδῃ, καθ' ἣν ἡ Ὁκλασσοκράτωρ θελεῖ ὑψώσῃ νέον τρόπον ἐνδοξώτερον ἐκείνου τοῦ Ναυαρίνου συνενώνουσα μετὰ τῆς Εὐρώπης δικαίαν καὶ ἐγγνωμονούσης εἰς ἓν μόνον σῶμα ὅλα τὰ διεσκορπισμένα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς διηρημένης μὲν ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς, ἀλλ' ἐχούσης κοινὴν τὴν καταγωγὴν, τὴν ἡλώσαν, τὴν θρησκείαν, τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὰς ἐλπίδας.

Μετὰ ταῦτα ἡ Αὐτοῦ Εξοχότης ἐξέφρασε τὰ ἑξῆς:
Εὐχαριπρότατος Πρόεδρος.

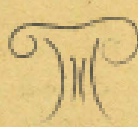
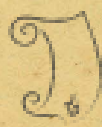
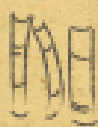
Ἐπειδὴ ἡ Νομοθετικὴ συνέλευσις, ἐξακούσας συνταγματικὸν δικαίωμα, ἔκρινεν ἀρμόδιον, εἰς τὸν Λόγον τὸν ὁποῖον ἡμεῖς, ὡς ὄργανον Αὐτῆς, ἀνεγνώσαμεν, νὰ πραγματευθῇ ἐπεταμέως καὶ εἰδικῶς περὶ ζητημάτων μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὸν ἐναρτηρίον Λόγον μου, — καὶ ἐπειδὴ τὰ ζητήματα ταῦτα εἶναι πολὺ σπουδαῖα καὶ πολὺ δυσχερῆ ὥστε νὰ δυνηθῶ νὰ ἀφίσω ἀναποκρίτους τὰς ἐκφρασθείσας ιδέας, ἢ ν' ἀποκριθῶ μὲ γενικὰς λέξεις, ἐπιφυλάττομαι μέχρι τῆς μεσημβρίας τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου τὴν ἀπόκρισιν, τὴν ὁποίαν, εἰς τὸν συνήθη ροῦν τῶν πραγμάτων, ἤθελα δώσω σήμερον.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Εὐγενεστάτης Νομοθετικῆς Συνελεύσεως,

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΛΑΝΤΗΣ

Γραμματεὺς τῆς Νομοθετικῆς Συνελεύσεως.

ΑΔΕΙΑ ΥΠΕΡΤΕΡΑ ΔΗΜΟΣΙΥΘΕΙΣΑ.—ΚΕΡΚΤΡΑ, ΕΝ ΤΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
AL. 54.42.φ5.0001

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ